

දු ස න ජො

(අවසාන කොටස)

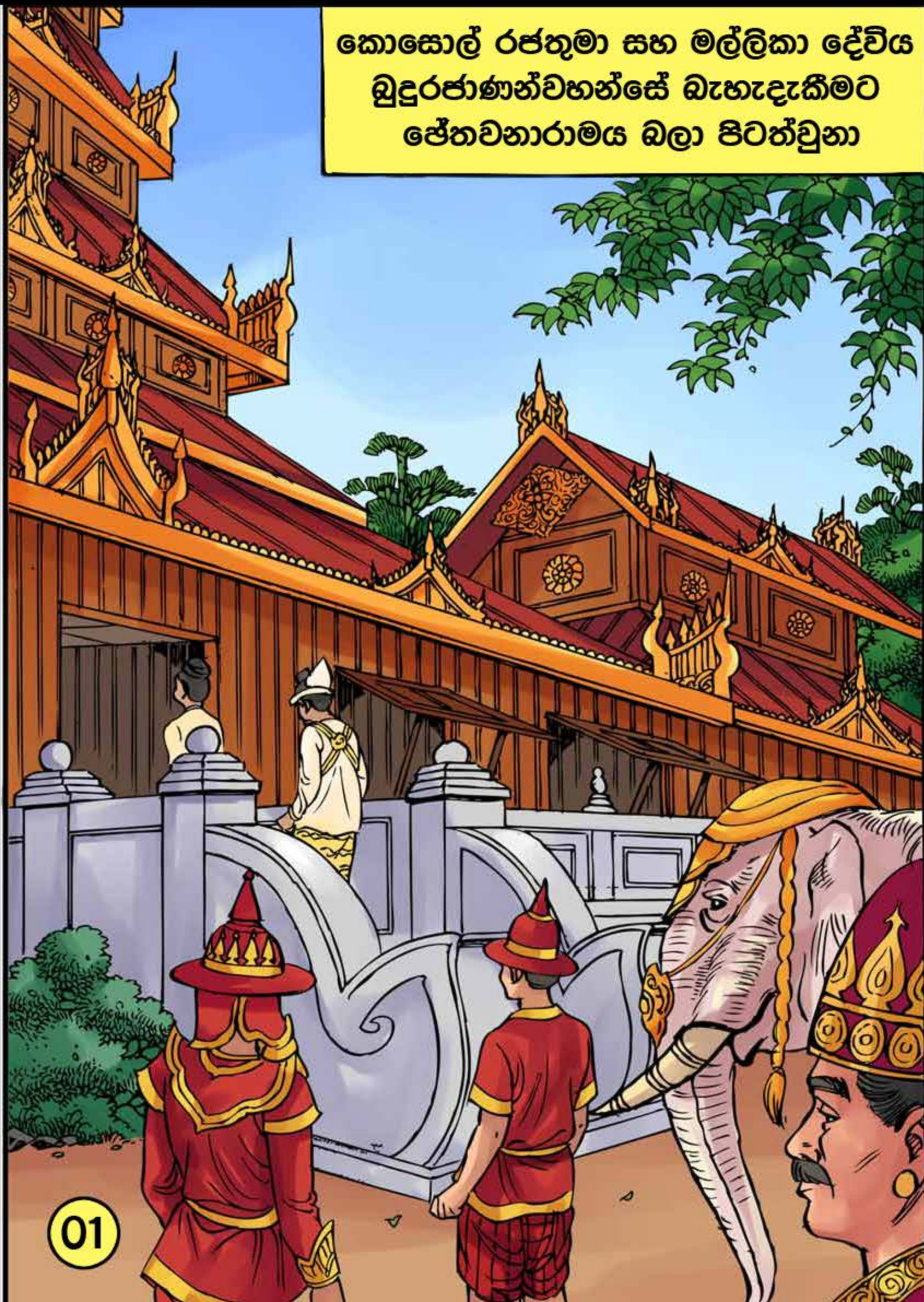
Comics created by Putet Comics Burma

Sinhala Translation by Path Nirvana

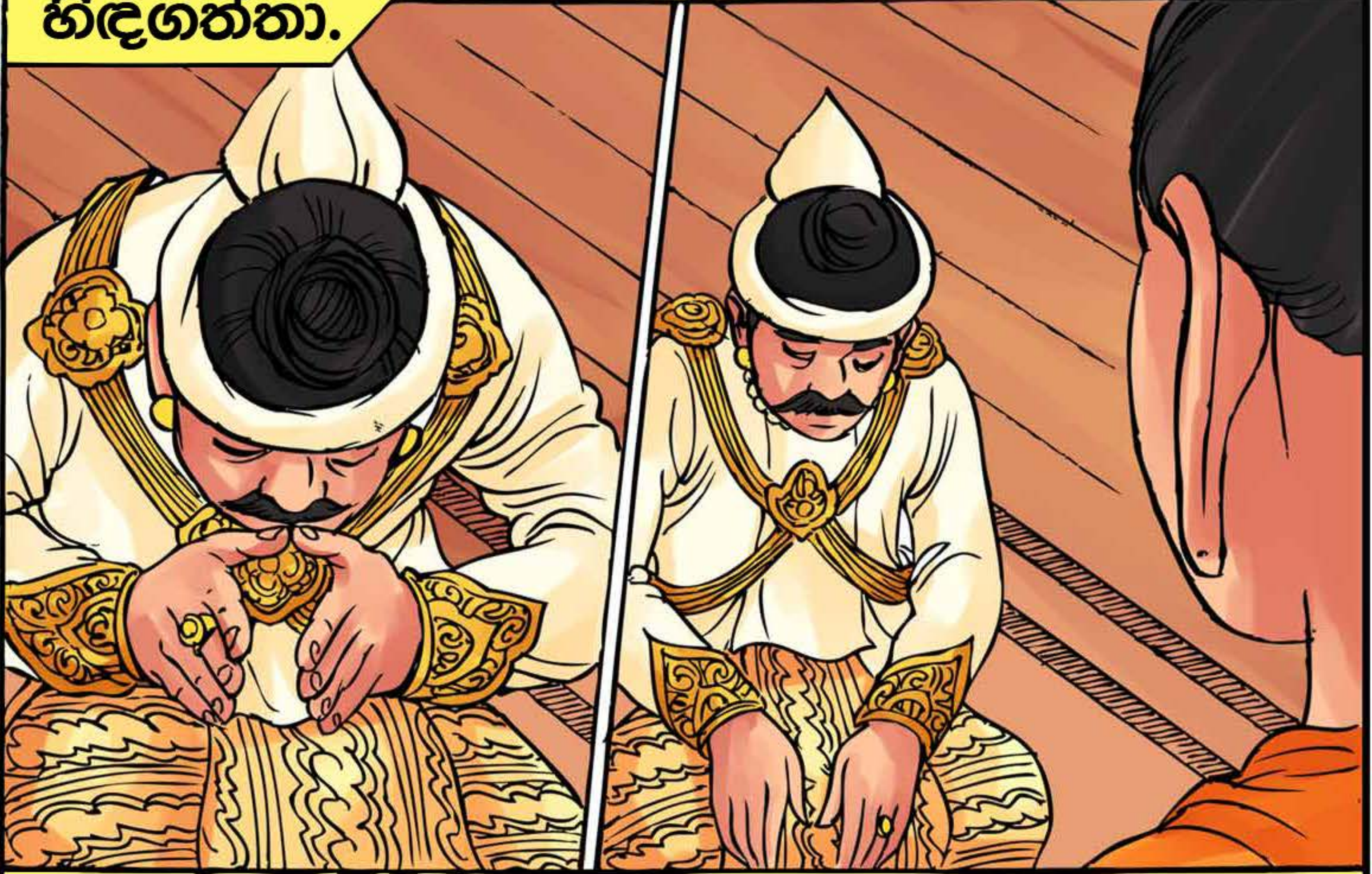
Pure Dhamma Dana, For Non commercial online distribution only

path.nirvana@gmail.com

කොසොල් රජතුමා සහ මල්ලිකා දේවිය
මුදුරජාණන්වහන්සේ බැහැදැකීමට
ජේතවනාරාමය බලා පිටත්වූහ

රජතුමා බුදුරජාණන්වන්සේ වන්දනා කරලා
ඉතා කනස්සලු මුහුණින් යුතුව එකත්පස්ව
හිඳගත්තා.

බුදුරජාණන්වන්සේ රජතුමා අමතා මෙහෙම ඇසුවා

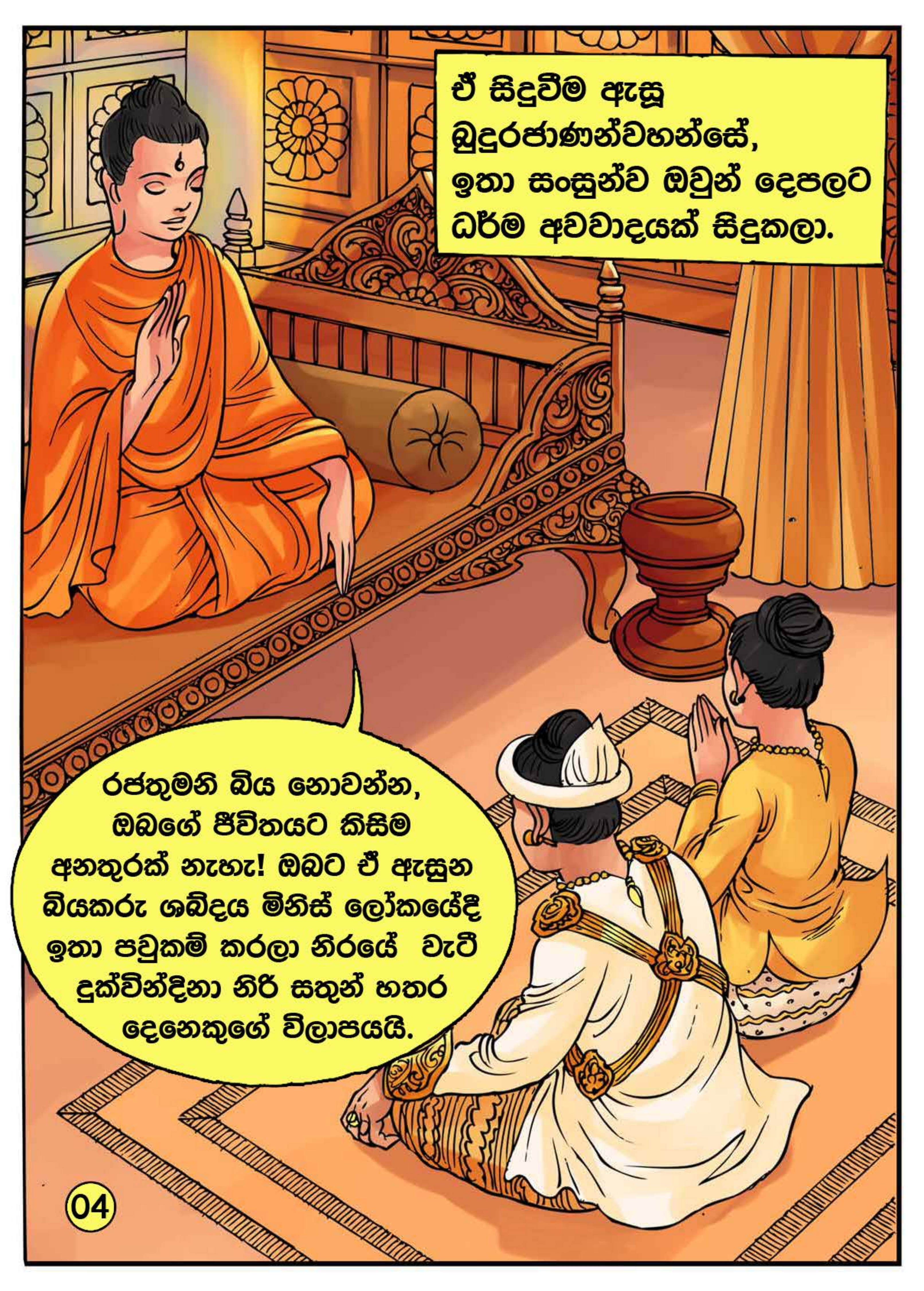
රජතුමනි ඔබ අද
මාව හමුවෙන්න ආවේ
විශේෂ
කාරණයකටද?

රජතුමා ඒත්
නිහඬව
බලාගෙන
සිටියා

මල්ලිකා දේවිය සිදුවූ සියල්ල
මුදුරජාණන්වන්සේට
විස්තර කලා.

ඒ සිදුවීම ඇසු
මුදුරජාණන්වහන්සේ,
ඉතා සංක්‍රන්ත ඔවුන් දෙපලට
ධර්ම අවවාදයක් සිදුකලා.

රජතුමනි බිය නොවන්න,
ඔබගේ ජීවිතයට කිසිම
අනතුරක් නැහැ! ඔබට ඒ ඇසුන
බියකරු ශබ්දය මිනිස් ලෝකයේදී
ඉතා පවුකම් කරලා නිරයේ වැටී
දුක්වින්නිදිනා නිරි සතුන් හතර
දෙනෙකුගේ විලාපයයි.

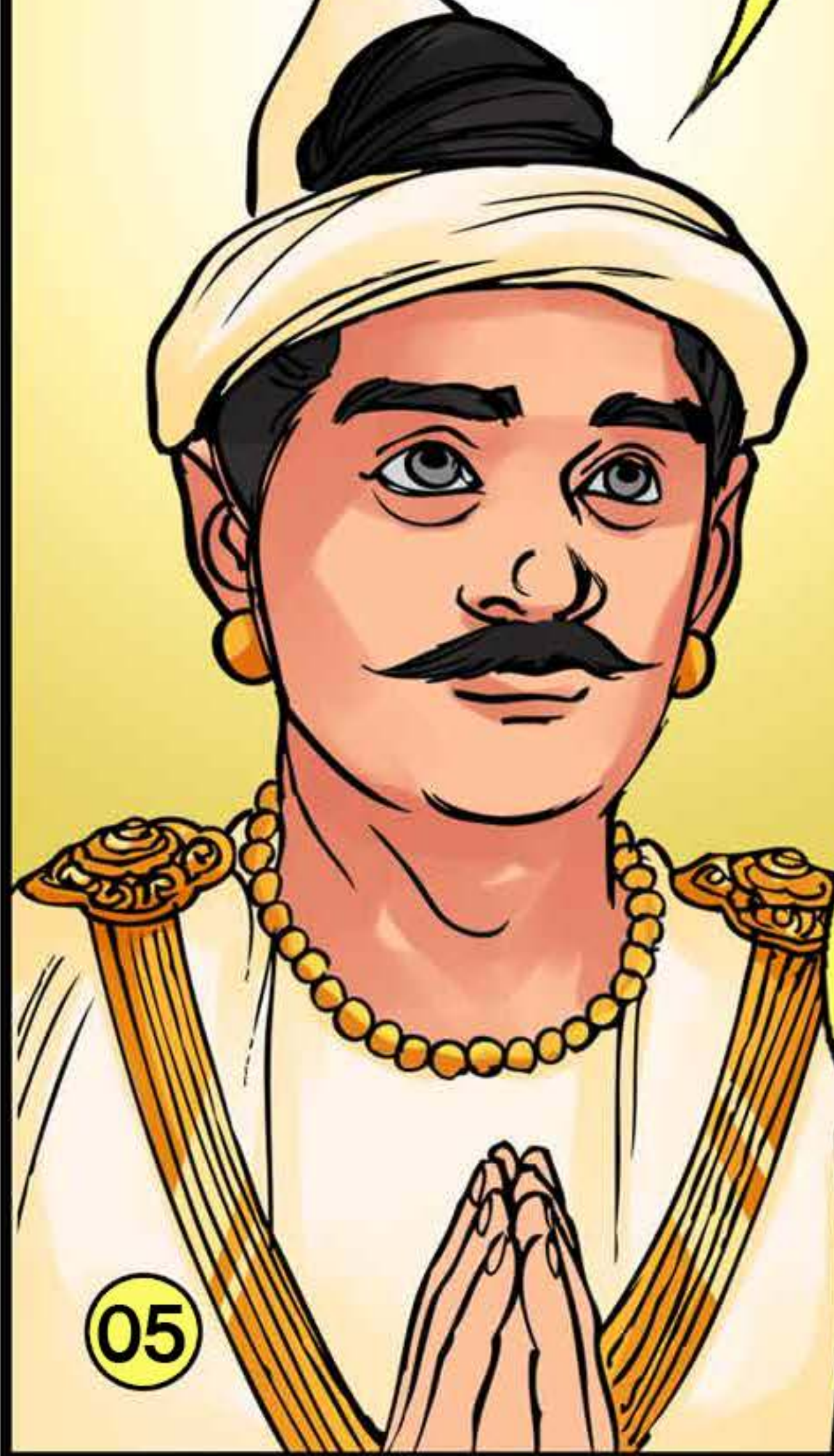
තමාගේ ජීවිතයට
අනතුරක් නැතිබව
අසුනු රජතුමා
මහත් සැනසීමකට
පත්වුනා

බුදුරජාණන්වහන්ස,
එසේ මහත් වේදනාවෙන්
විලාප දෙන්න ඔවුන් කල
පාපකර්මය කුමක්ද?

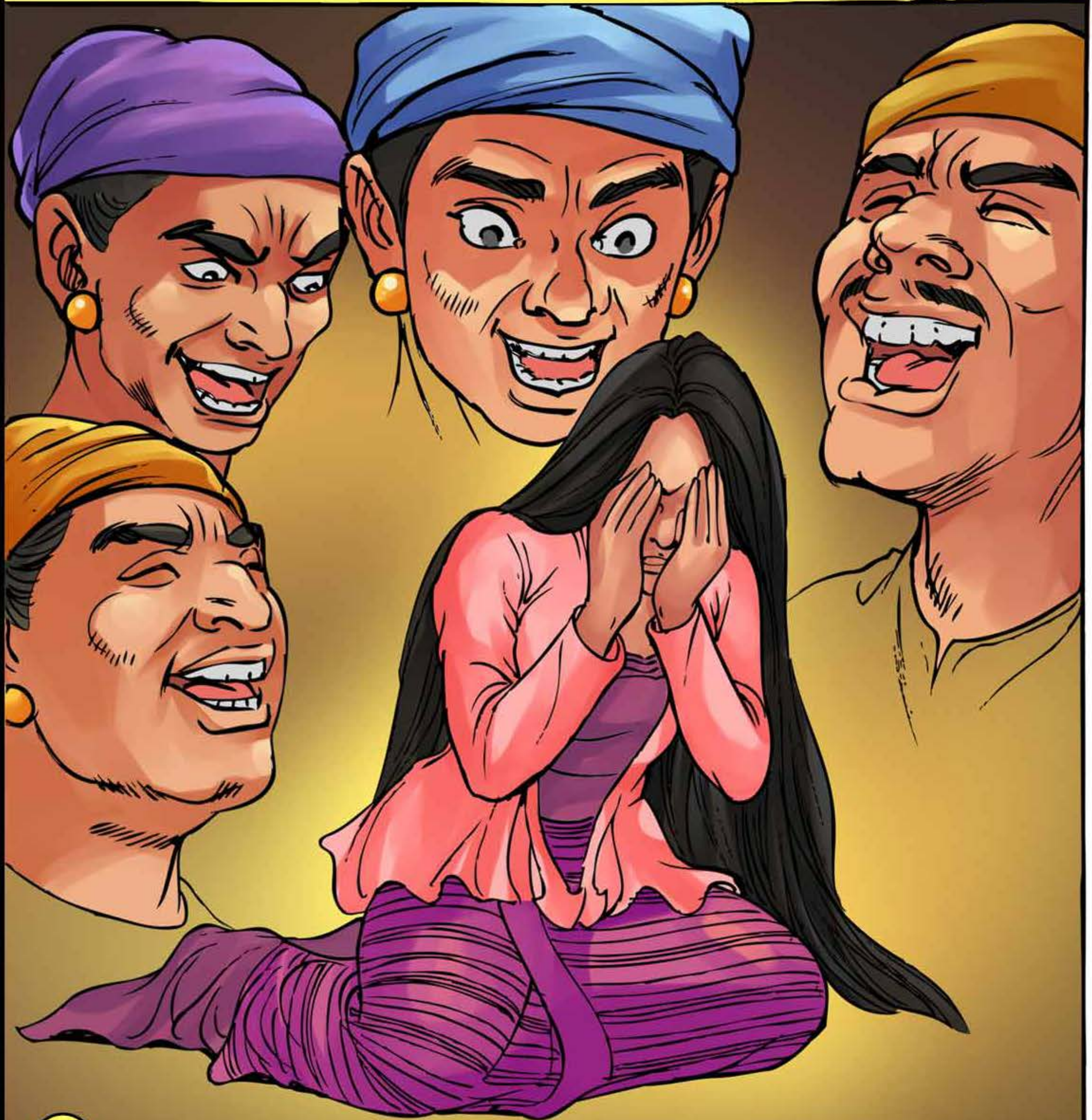
මේක
කාශ්‍යප බුද්ධකාලයේ
සිදුවූ සුදවීමක්,
ඒ කාලේ මිනිසුන්ගේ ආයුෂ
අවුරුදු විසිදාහයි.

ඒ නිරිසතුන් හතර දෙනා ඒ කාලේ බරණැස්
මහා ධනය ඇති සිටු පුත්‍රයෝ හතර දෙනෙක්.
එක්කෙනෙකුට කෝටි හතළිහ බැගින් වස්තුව
තිබුනා.

ඔවුන් කොතරම් ධනවත් වුනත්,
ඒ කාශ්‍යප මුද්දිසාසනයේ පිං කරගන්න
උවමනාවක් තිබ්බේ නැහැ.

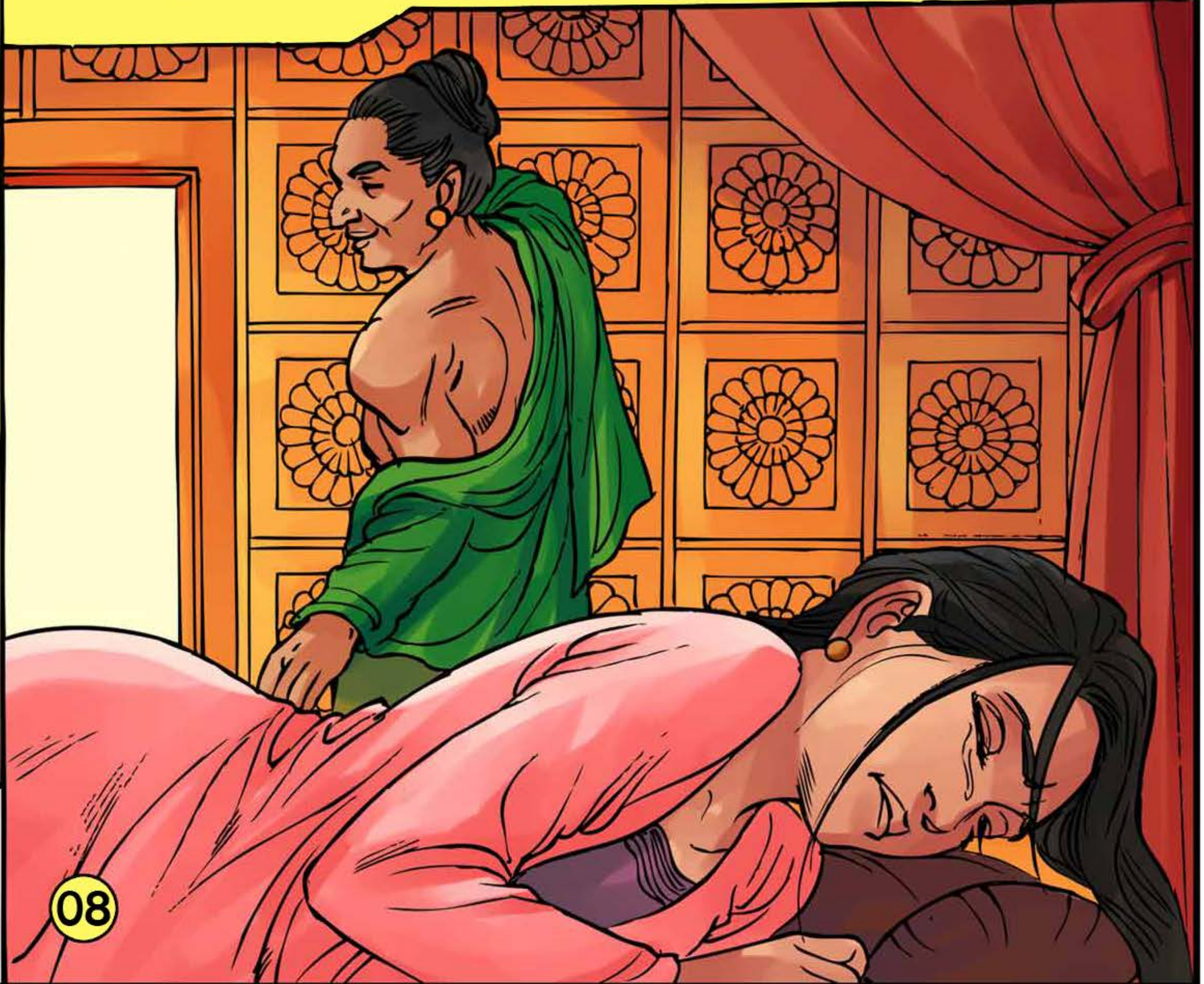

07

ඔවුන්ගේ ධනය යොදාගෙන නිතරම වැරදි කාම
සේවනයේම යෙදිලා බොහෝ පව් රැස්කරගන්නා.

ඔවුන් මුදල් දීමා වෙනත් කාන්තාවන් සමඟ
වැරදි හැසිරීම් වල යෙදුනා.

මෙසේ වැරදි හැසිරීම් වල යෙදී පවි රැස්කරගත්
මොවුන් හතර දෙනා මරණයෙන් පස්සෙ බොහෝ
දුක් ඇති මහා නිරයේ ඉපදුනා.

10

මෙසේ ඉතා දීර්ඝ කාලයක් මහා නරකයේ දුක් විඳලා එයින් නිදහස් උනාම ඊට වඩා අඩු දුක් ඇති ලෝකයක කියන නරකයේ උපත ලැබුවා.

මේ ලෝකයේ නිරයේ ලෝදියේ ගිලෙමින් ගිනි
දැල්වලින් වෙලෙමින් එහි පතල අල්ලන්න
නිරිසතුන්ට අවුරුදු තිස්දහසක් යනවා.

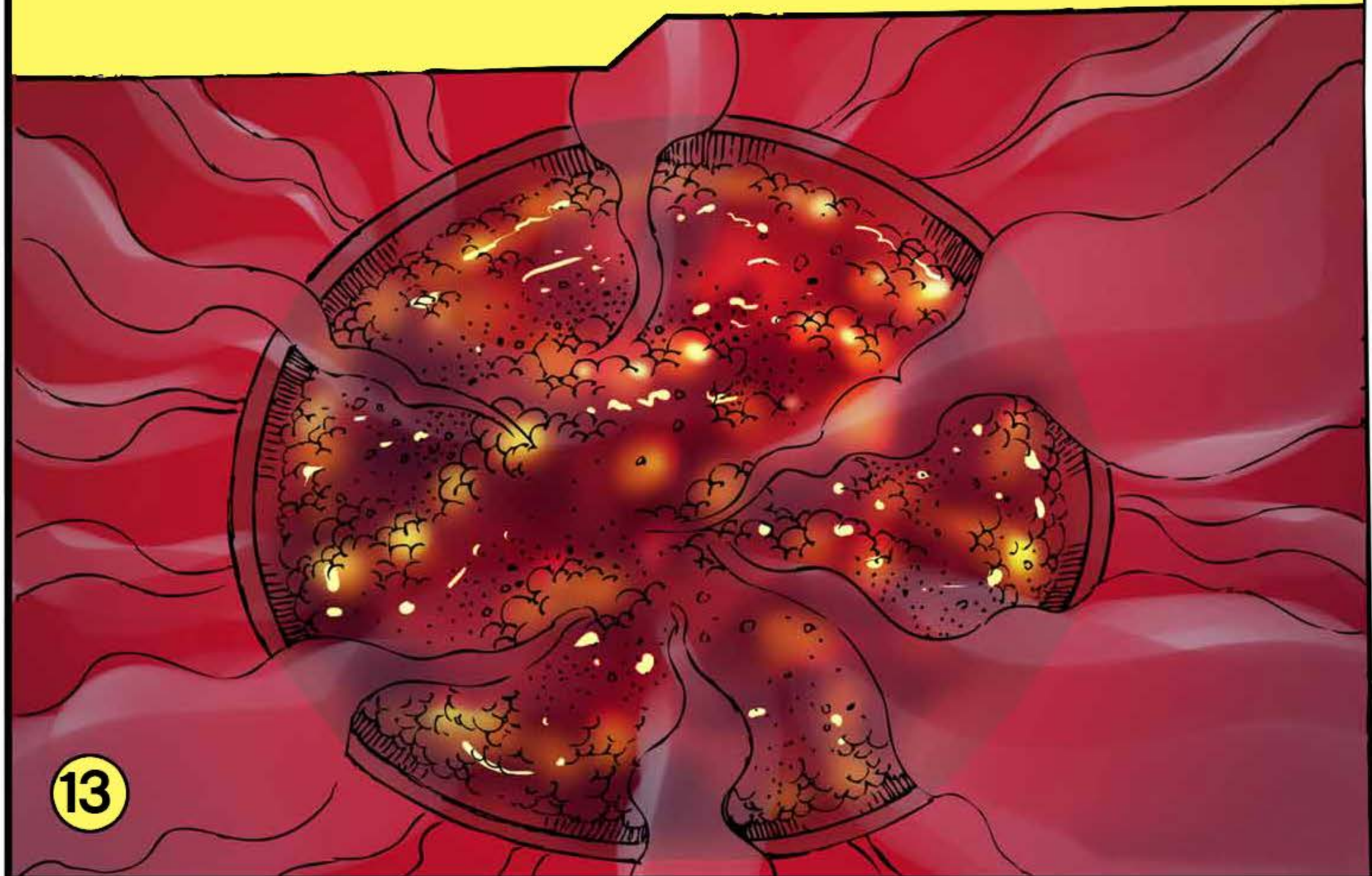

පතුලේ සිට නැවත ලෝදියේ මතුපිටට
ඇවිත් හිස එලියට දාන්න තවත් අවුරුදු
හිස්දහසක් යනවා.

එහෙම මතුපිටට අවාම ඔවුන්ට බොහෝ දේ කීමට
අවශ්‍ය වුනත්, ඔවුන්ට එක වචනයක් පමණයි
කියන්න පුළුවන් වෙන්නේ, ඉකමනින්ම ඔවුන් ආපහු
ලෝදියේ ගිනිදැල්වල ගිලී යනවා.

රජතුමා
ඔබට ඇසුණු
පළවෙනි අතුර
කුමක්ද?

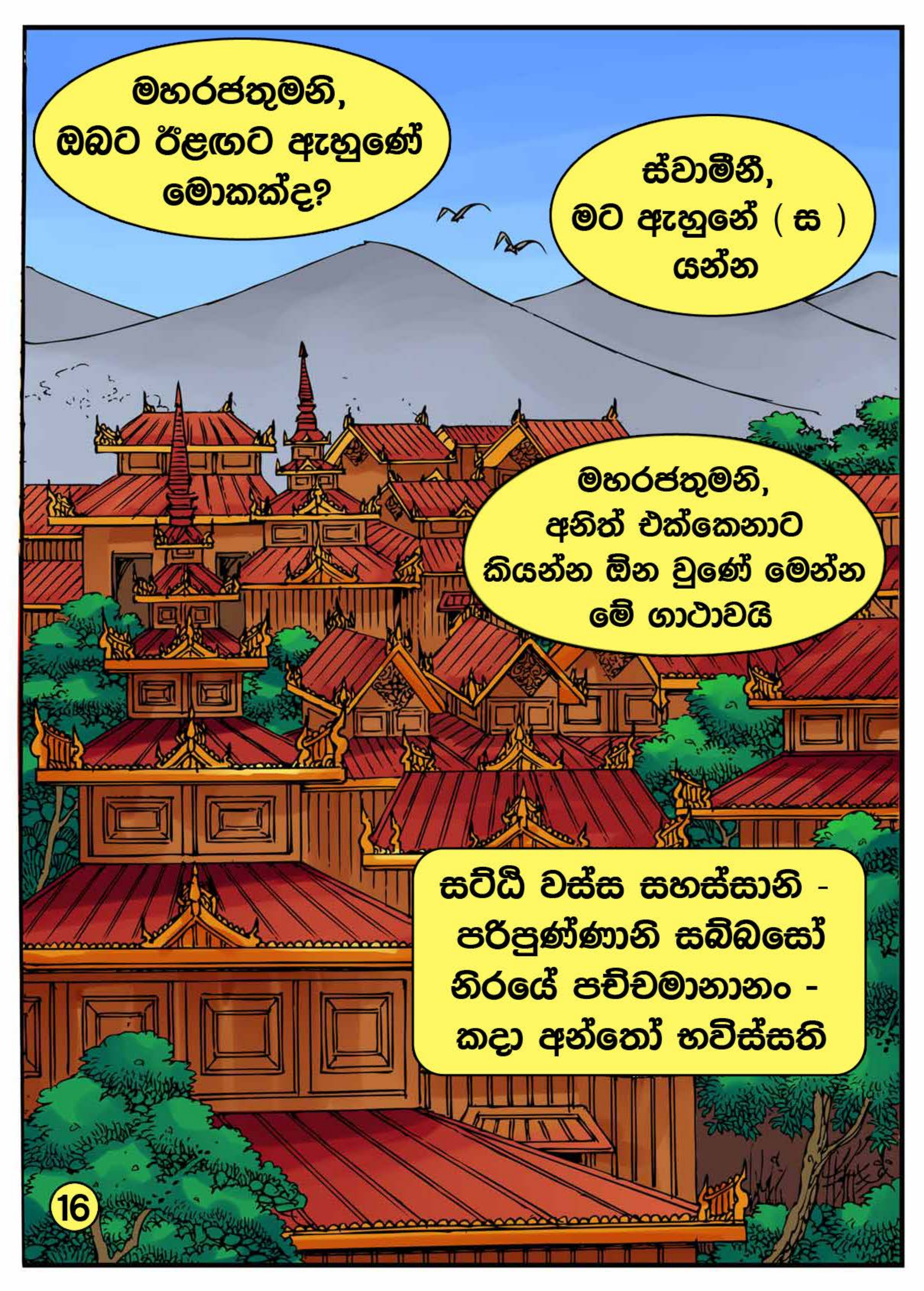
භාග්‍යවතුන් වහන්ස,
මට මුලින්ම ඇසුණේ
(ද) කියලා.

ඒ (ද) කියන
අතුරෙන් ඔහු කියන්න
හැදවේ මෙයයි..

දුජ්ජිවිතං අජිවිමිහ -
යේ සන්තේ න දදමිහසේ
විජ්ජමානේසු භෝගේසු -
දීපං නාකම්ම අත්තනෝ

අපට දන් දෙන
ඕන කරම් දේවල් තිබුණා.
නමුත් පින් කරගත්තේ නෑ.
දුස්සීල ජිවිතයක් ගෙව්වේ.
භෝග සම්පත් තියෙද්දී
තමන්ට පිහිටක්
කරගත්තේ නෑ.

මහරජතුමනි,
ඔබට ඊළඟට ඇහුණේ
මොකක්ද?

ස්වාමීනි,
මට ඇහුණේ (ස)
යන්න

මහරජතුමනි,
අනිත් එක්කෙනාට
කියන්න ඕන වුණේ මෙන්න
මේ ගාථාවයි

සට්ඨි වස්ස සහස්සානි -
පරිපුණ්ණානි සබ්බසෝ
නිරයේ පච්චමානානං -
කදා අන්තෝ භවිස්සති

දැන් නිරයේ
පැහැනූන අරගෙන
සම්පූර්ණයෙන්ම අවුරුදු
හැටදහසක් පිරුණා.
අයියෝ...
මේ දුක අවසන්
වෙන්නේ කවදාද?

මහරජතුමනි,
ඔබට ඊළඟට ඇහුණේ
මොකක්ද

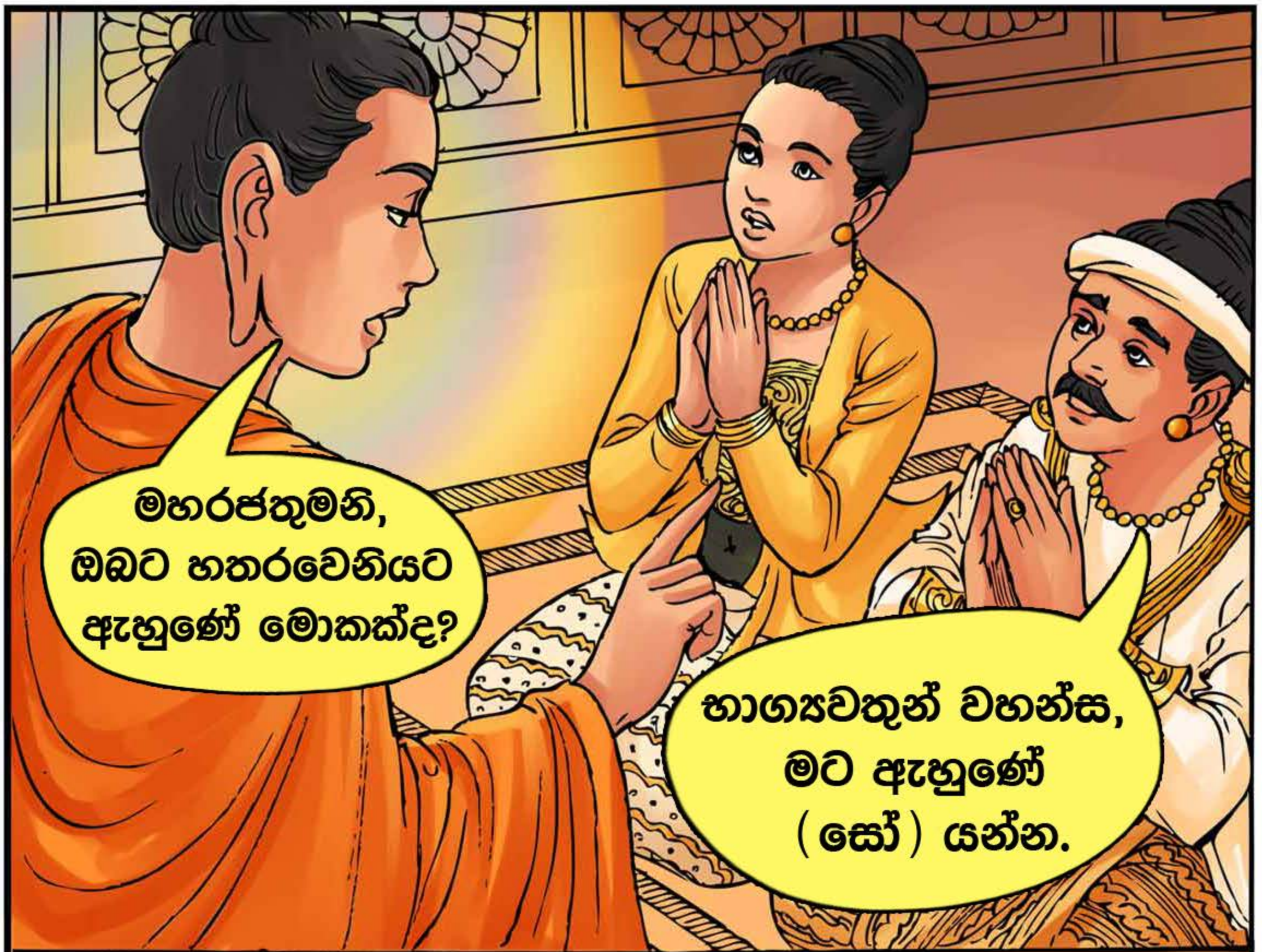

ස්වාමීනි,
මට ඇහුණේ (න)
යන්න.

මහරජතුමනි,
රිළඟ එක්කෙනාට
කියන්න ඕන වුණේ
මෙන්න මේ
ගාථාවයි.

නත්ටි අන්නෝ කුතෝ අන්නෝ -
න අන්නෝ පට්ඨස්සති
තදා හි පකතං පාපං -
මම තුස්සඤ්ඤි ච මාරිසා

අහෝ! හුඹත් මාත්
යම් දවසක බොහෝ පටි කළානේ.
මේ විපාකවල ඉවරයක් නෑ.
කවද්ද ඉවර වෙන්නේ?
මේකෙ ඉවරයක් නම්
පෙනෙන්නෙ නෑ

මහරජතුමනි,
ඔබට හතරවෙනියට
ඇහුණේ මොකක්ද?

භාග්‍යවතුන් වහන්ස,
මට ඇහුණේ
(සෝ) යන්න.

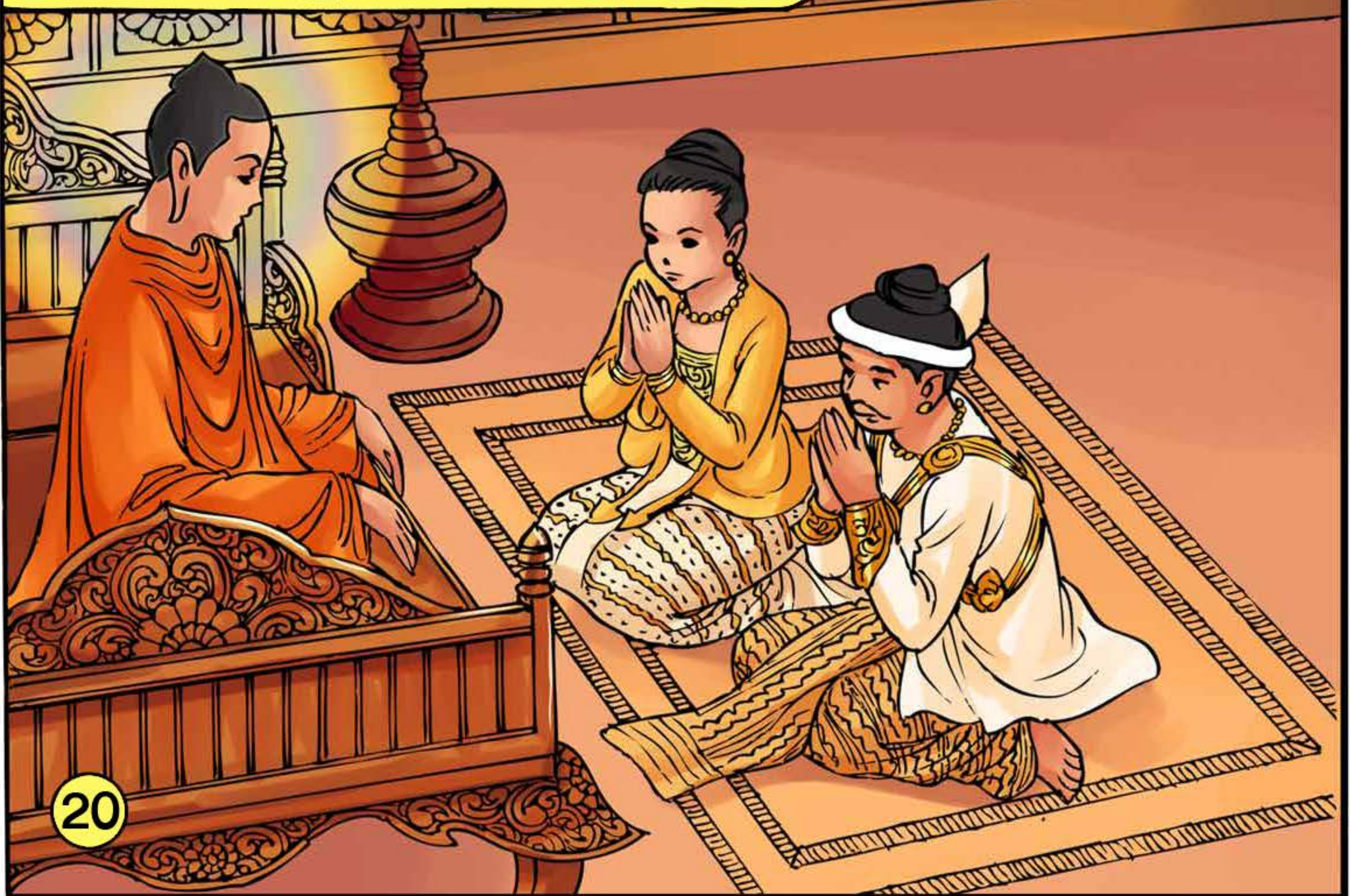

(සෝ) හං නූන ඉතෝ ගන්ත්වා -
යෝනිං ලද්ධාන මානුසිං
වදඤ්ඤා සීලසම්පන්නෝ -
කාහාමි කුසලං ඛහුං

අනේ මං මෙනහින්
බේරිලා ගිහින් මට ආයෙමත්
මනුස්ස ජීවිතයක් ලැබුණොත්
මං බොහෝ දුන් දෙනවා,
සිල්වත් වෙනවා.
බොහෝ කුසල් කරනවා.

රජතුමාට මේ ධර්ම කාරණය හොඳින් වැටහුනා.
ඉතාමත් පසුතැවීමට පත්වුනා.

අහේ..

අනුන්ගේ කාන්තාවන්
සේවනය කිරීම මහා ඛරජතල
දෙයක් හෙව. එක බුද්ධාන්තර
කල්පයකුත් ගෙවිලා තවම
අවසන් වෙලා නැහැනේ

රජතුමා බුදුරජාණන්වහන්සේට
මෙහෙම කිව්වා.

ස්වාමීනි,
මට මේ රාත්‍රිය
පුදුමාකාර දීර්ඝ
රාත්‍රියක්.

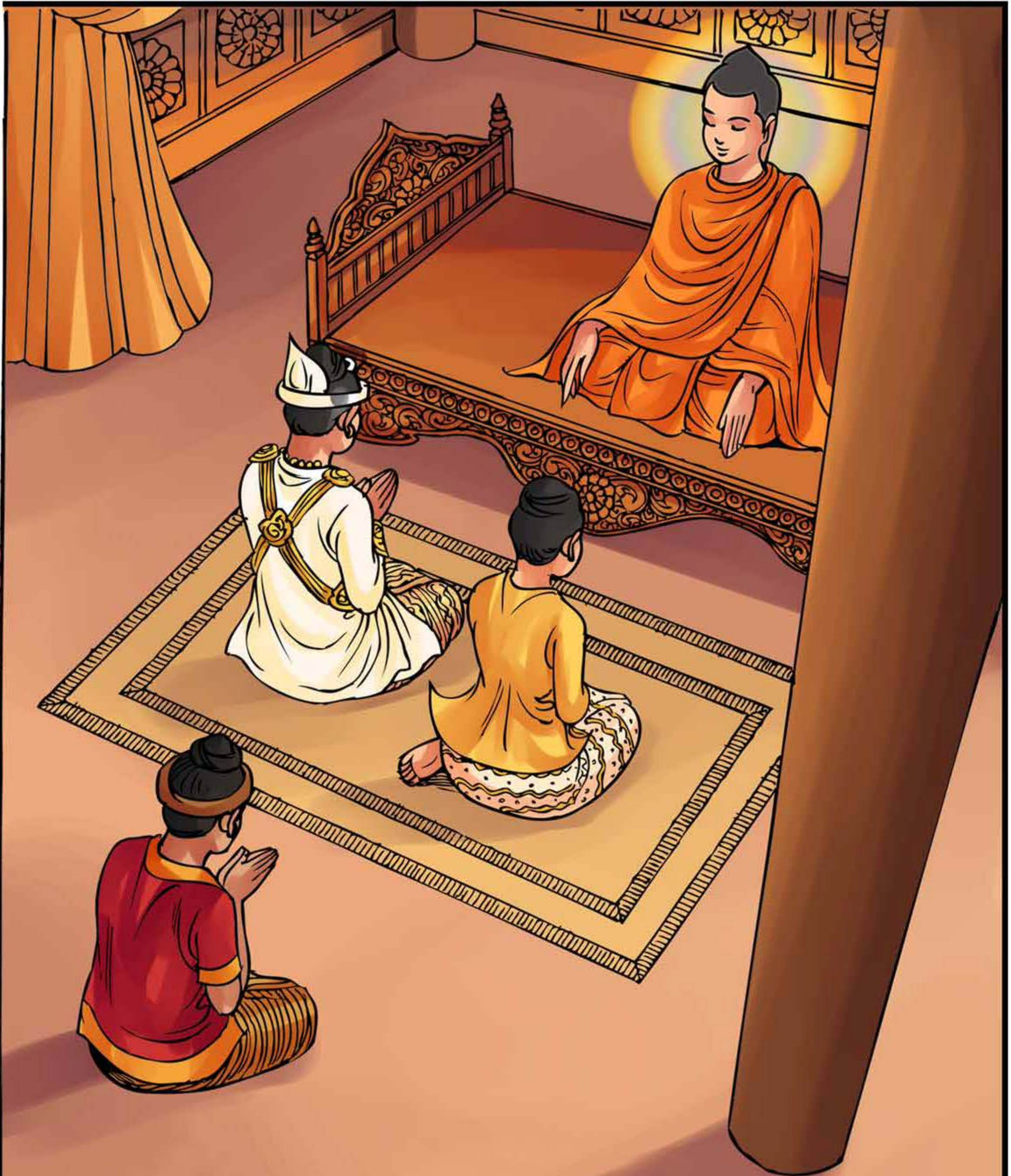
එතකොට අර කඩුපුල් මල් ගෙනාපු පුද්ගලයන් සෙනඟ
අතර හිටියා. ඔහු පැත්තකින් වැදගෙන මෙහෙම කියනවා.

අපේ මහ රජීපුරුවන්
වහන්සේට රැය ඉතාම දීර්ඝයි.
මටත් ඒ වගේමයි. දොලොස්
යොදුනක දුර මොනතරම් දුරක්ද
කියලා තේරුණේ
රියෙ තමයි.

එතකොට බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ගාථාව වදාළා.

දීඝා ජාගරතෝ රත්ති -
දීඝං සන්තස්ස යෝජනං
දීඝෝ ඛාලානං සංසාරෝ -
සද්ධම්මං අවිජානනං

නොහිදා නිදිවරන කෙනෙකුට
රාත්‍රිය ඉතා දිගුයි,
වෙහෙසි ගමනක් යන කෙනාට
යොදනත් ඉතා දිගුයි,
සද්ධර්මය නොදකින අසත්පුරුෂ
ඛාලයාට උපතින් උපතට යන
මේ සසරත් ඉතා දිගුයි..

එදා බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ගාථාව විස්තර කොට
චතුරාර්ය සත්‍යය වදාළා. අර කඩුපුල් මල් ගෙනාපු
දුජ්ජන් තරුණයා එම ආසනයේදීම සෝවාන් චරයට
පත්වුණා. සතර අපායෙන් සදහටම අත්මිදුණා.